

“मीठे बच्चे- तिमीले ड्रामाको गुप्त रहस्यलाई जान्दछौ। यो संगमयुग नै चढ्ती कलाको युग हो, सत्ययुगदेखि कला कम हुँदै जान्छ।”

प्रश्न:- सबैभन्दा उत्तम सेवा कुनचाहिँ हो र त्यो सेवा कसले गर्छ ?

उत्तर:- विश्वलाई स्वर्ग बनाउने, रंकलाई राव बनाउने, पतितलाई पावन बनाउने- यो हो सबैभन्दा उत्तम सेवा। यस्तो सेवा एक बाबा सिवाए अरू कसैले पनि गर्न सक्दैन। बाबाले यस्तो महान् सेवा गर्नुभएको छ, त्यसैले त बच्चाहरूले उहाँको इज्जत गर्छन्। सबैभन्दा पहिला सोमनाथको मन्दिर बनाएर उहाँको पूजा गर्छन्।

गीत:- आखिर वह दिन आया आज....

ओम् शान्ति। मीठा-प्यारा रूहानी बच्चाहरूले यो गीत सुन्यौ। जसरी आत्मा गुप्त छ र शरीर प्रत्यक्ष छ। आत्मा यो आँखाले देखिँदैन, गुप्त छ। छ अवश्य तर यस शरीरले ढाकेको छ, त्यसैले भनिन्छ आत्मा गुप्त छ। आत्माले स्वयं भन्छ- म निराकार हुँ, यहाँ साकारमा आएर गुप्त बनेको छु। आत्माहरूको निराकारी दुनियाँ छ। वहाँ त गुप्तको कुरा छैन। परमपिता परमात्मा पनि वहाँ रहनुहुन्छ, उहाँलाई भनिन्छ- सुप्रीम। सर्वोच्च आत्मा। पर भन्दा पर रहनेवाला हुनुहुन्छ परमपिता परमात्मा। बाबा भन्नुहुन्छ- जसरी तिमी गुप्त छौ, मलाई पनि गुप्त आउनुपर्छ। म गर्भजेलमा आउँदिनँ। मेरो नाम एकै शिव चल्दै आउँछ। म यिनमा आउँछु, मेरो नाम बदलिँदैन। यिनको आत्माको जुन शरीर छ, त्यसको नाम बदलिन्छ। मलाई त शिव नै भन्दछन्, सबै आत्माहरूका पिता। तिमी आत्माहरू यस शरीरमा गुप्त छौ। यस शरीरद्वारा कर्म गर्छौ। म पनि गुप्त हुँ। तिमी बच्चाहरूलाई यो ज्ञान अहिले मिलिरहेको छ- म आत्मालाई यस शरीरले ढाकेको छ। आत्मा छ गुप्त, शरीर छ प्रत्यक्ष। म पनि अशरीरी हुँ। गुप्त बाबाले यस शरीरद्वारा सुनाउनुहुन्छ। तिमी पनि गुप्त छौ, शरीरद्वारा सुन्छौ। तिमीले जान्दछौ- बाबा आउनुभएको छ। बाबा आउनुहुन्छ फेरि गरिबबाट धनवान् बनाउन। तिमीले भन्छौ- हाम्रो देश गरिब छ। सबैले जान्दछन् तर उनलाई केही थाहा नै छैन- हाम्रो देश धनवान् कहिले थियो, कसरी थियो ? तिमी बच्चाहरूलाई धेरै नशा छ- हाम्रो देश त धेरै धनवान् थियो। दुःखको कुरा नै थिएन। सत्ययुगमा अरू कुनै धर्म थिएन। एकै देवी-देवता धर्म थियो, यो कसैलाई थाहा छैन। यो जुन विश्वको इतिहास-भूगोल छ, कसैले पनि जान्दैनन्। अहिले तिमीले राम्ररी बुझेका छौ- हाम्रो देश धेरै धनवान् थियो। अहिले धेरै गरिब छ। अब फेरि बाबा आउनुभएको छ धनवान् बनाउन। सत्ययुगमा धेरै धनवान् थियो, जब देवी-देवताहरूको राज्य थियो। फेरि राज्य कहाँ गयो ? यो कसैले पनि जान्दैनन्। ऋषि-मुनि आदिले पनि भन्दछन्- हामीले रचयिता र रचनालाई जान्दैनौं। बाबा भन्नुहुन्छ- सत्ययुगमा यी देवी-देवताहरूलाई रचयिता-रचनाको ज्ञान थिएन। आदि-मध्य-अन्त्यलाई जान्दैनथे। यदि उनीहरूलाई यो ज्ञान होस्- हामी सिँढी भर्दै रसातलमा जान्छौ, त्यसैले त बादशाहीको सुख पनि रहँदैनथ्यो। चिन्ता लाग्ने थियो।

अहिले तिमीलाई चिन्ता लागेको छ- म तमोप्रधानबाट सतोप्रधान कसरी बनूँ ? हामी आत्माहरू, जो निराकारी दुनियाँमा रहन्थ्यौं, वहाँबाट फेरि कसरी सुखधाममा आयौं ? यो पनि ज्ञान छ। हामी अहिले

२०७३ भाद्र १४ मंगलबार ३०-०८-२०१६ ओम् शान्ति प्रातः मुरली “बापदादा” मधुबन
चढ्ती कलामा छौं। यो ८४ जन्मको सिँढी हो, यसको बीचमा के हुन्छ, यो पनि तिमीले जान्दछौ।
सत्ययुगमा सबै त आउँदैनन्। ड्रामा अनुसार हरेक कलाकार नम्बरवार आ-आफ्नो समयमा आएर
पार्ट खेल्छन्।

अहिले तिमी बच्चाहरूले जान्दछौ— गरिब निवाज कसलाई भनिन्छ, दुनियाँले जान्दैन। गीतमा पनि
सुन्यौ— आखिर वह दिन आया आज... यो सबै हो भक्ति। भगवान् कहिले आएर हामी भक्तहरूलाई
यस भक्ति मार्गबाट छुटाएर सद्गतिमा लैजानुहुन्छ, यो पनि बुझेका छौं। रामराज्य, रावणराज्य कुन
चीजको नाम हो, यो पनि कुनै मनुष्यले जान्दैनन्। अहिले तिमी बच्चाहरूले बुझेका छौ— बाबा
फेरि आउनुभएको छ— यस शरीरमा। शिव जयन्ती पनि मनाउँछन्, त्यसैले शिव अवश्य
आउनुहुन्छ। यस्तो पनि भन्नुहुन्छ— म कृष्णको तनमा आउँछु, आउँदिनँ। बाबा भन्नुहुन्छ— कृष्णको
आत्माले ८४ जन्म लिएको छ। जो पहिलो नम्बरमा थियो, ऊ अब अन्त्यमा छ, तत् त्वम्। म त
आउँछु नै साधारण तनमा। तिमीलाई बताउँछु— तिमीले कसरी ८४ जन्म भोग्छौ? यस समय
आफूलाई देवता धर्मको त एउटाले पनि सम्झिदैन किनकि सत्ययुगलाई धेरै टाढा लगेका छन्।
कल्पको आयु लाखौं वर्ष लेखिदिएका छन्। वास्तवमा ड्रामाको इतिहास त धेरै छोटो छ। यसमा
कुनै धर्मको ५०० वर्ष, कुनैको २५०० वर्षको इतिहास छ। तिम्रो इतिहास हो— ५ हजार वर्षको।
देवता धर्मका नै स्वर्गमा आउँछन्, अरू धर्म त आउँछन् नै पछि। देवता धर्मका नै अरू धर्ममा
परिवर्तन भएका छन्। ड्रामा अनुसार फेरि पनि यसरी नै बदलिन्छन्। फेरि आ-आफ्नो धर्ममा
फर्केर आउँछन्। बाबा सम्झाउनु हुन्छ— प्यारा बच्चाहरू! तिमी त विश्वको मालिक थियौ।
तिमीले अहिले बुझेका छौ— बाबा स्वर्गको स्थापना गर्नेवाला हुनुहुन्छ भने हामी किन स्वर्गमा
नजाने? बाबासँग हामीले वर्सा अवश्य लिन्छौं। यसबाट सिद्ध हुन्छ— यो हाम्रो धर्मको हो। जो
होइन, ऊ आउँदैन। भन्नेछ— पराई धर्ममा किन जाने? तिमी बच्चाहरूले जान्दछौ— सत्ययुग नयाँ
दुनियाँमा देवताहरूलाई धेरै सुख थियो। सुनका महल थिए। सोमनाथको मन्दिरमा कति सुन थियो!
यस्तो कुनै अर्को मन्दिर नै छैन। त्यसमा धेरै हीरा जुहारत थिए। बौद्ध आदिको कुनै हीरा
जुहारतको महल हुँदैन। तिमी बच्चाहरूलाई जुन बाबाले यति उच्च बनाउनु भएको छ, उहाँको
तिमीले कति इज्जत राखेका छौ। जसले राम्रो कर्म गरेर जान्छन्, उनको इज्जत गरिन्छ। अहिले
तिमीले जान्दछौ— सबैभन्दा राम्रो कर्म पतित-पावन बाबाले नै गरेर जानुहुन्छ। तिम्रो आत्माले
भन्छ— सबैभन्दा सर्वोत्तम सेवा बेहदको बाबाले आएर गर्नुहुन्छ। हामीलाई रंकबाट राव, भिखारीबाट
राजकुमार बनाइदिनुहुन्छ। जसले दुनियाँलाई स्वर्ग बनाउनु हुन्छ, उहाँको पनि इज्जत कसैले
राख्दैनन्। तिमीले जान्दछौ— सर्वोच्च मन्दिर गायन गरिएको छ सोमनाथको, जसलाई लुटेर लगे।
लक्ष्मी-नारायणको मन्दिरलाई कहिल्यै कसैले लुटेन। सोमनाथको मन्दिरलाई लुटेका हुन्। भक्ति
मार्गमा धेरै धनवान् हुन्छन्। राजाहरूमा पनि नम्बरवार हुन्छन् नि। जो उच्च पदका हुन्छन्,
उनलाई सानो पदकाले मान गर्छन्। दरबारमा पनि नम्बरवार बस्छन्। बाबा त अनुभवी छन् नि।
यहाँको दरबार हो, पतित राजाहरूको। पावन राजाहरूको दरबार कस्तो होला! जबकि उनीहरूको
पासमा यति धन छ भने उनीहरूको घर पनि त्यति नै राम्रो हुन्छ। अहिले तिमीले जान्दछौ—
बाबाले हामीलाई पढाइरहनु भएको छ— स्वर्गको स्थापना गराइरहनु भएको छ। हामी स्वर्गको
महाराजा-महारानी बन्छौं, फेरि गिछौं, फेरि हामी नै पहिला सुरुमा शिवबाबाका पुजारी बन्छौं।

२०७३ भाद्र १४ मंगलबार ३०-०८-२०१६ ओम् शान्ति प्रातः मुरली “बापदादा” मधुबन जसले स्वर्गको मालिक बनाउनुभयो, उहाँको हामीले पूजा गर्छौं। उहाँले हामीलाई धेरै धनवान् बनाउनु हुन्छ। अहिले कति गरिब छौं। पहिले यति गरिब थिएनौं। धेरै खुशीमा रहन्थ्यौं। जो जमीन ५०० रुपैयाँमा मिल्यो, त्यो आज ५ हजारमा पनि मिल्दैन। वहाँ त जमीनको मूल्य हुँदैन। जसलाई जति चाहियो, लिन सक्छ। प्रशस्त जमीन हुन्छ। शुद्ध नदीहरूमा तिम्रो महल हुन्छन् नि। मनुष्य धेरै कम हुन्छन्, प्रकृति दासी हुन्छन्, फलफूल धेरै राम्रो मिलिरहन्छ। अहिले तिमी कति मेहनत गर्छौं। तर खडेरी पन्यो भने अन्न मिल्दैन। गीत सुनेर तिमी खुशीले गद्-गद् हुनुपर्छ। बाबालाई गरिब-निवाज भनिन्छ। अब अर्थ बुझ्यौ नि ? कसलाई धनवान् बनाउनु हुन्छ ? अवश्य यहाँ जो आउँछन्, उनलाई धनवान् बनाउनु हुन्छ नि। तिमी बच्चाहरूले जान्दछौ— हामी पावनबाट पतित बन्न ५ हजार वर्ष लाग्यो। अहिले फेरि भट्ट बाबाले पतितबाट पावन बनाउनु हुन्छ। सर्वोच्च बनाउनु हुन्छ। एक सेकेण्डमा जीवनमुक्ति मिल्छ। भन्छन्— बाबा हामी हजुरका हौं। बाबा भन्नुहुन्छ— प्यारा बच्चाहरू ! तिमी विश्वको मालिक हौ। बच्चा पैदा भयो, अधिकारी बन्यो। कति खुशी हुन्छ। तर बच्चीलाई देखेर अनुहार नै खुम्चिन्छ। यहाँ त सबै आत्माहरू बच्चा हौं। हामी स्वर्गको मालिक बनेका थियौं, अहिले थाहा भएको छ— हामी ५ हजार वर्ष पहिले स्वर्गको मालिक थियौं। बाबाले यस्तो बनाउनु भएको थियो। शिव जयन्ती पनि मनाउँछन्, तर यो जान्दैनन्— उहाँ कहिले आउनुभएको थियो ? लक्ष्मी-नारायणको राज्य कहिले थियो, केही पनि जान्दैनन्। वास्तवमा यहाँको जनसंख्या सबैभन्दा बढी हुनुपर्छ। यहाँको जमीन पनि सबैभन्दा बढी हुनुपर्छ। लाखौं वर्ष हो भने त धेरै जमीन हुनुपर्ने। सारा दुनियाँको जमीनले पनि पुग्दैन। लाखौं वर्षमा कति मनुष्य पैदा होलान् ! अनगिन्ती मनुष्य हुन्छन्। त्यति त छैनन्। यो सबै कुरा बाबा बसेर सम्झाउनु हुन्छ। मनुष्यले सुने भने भन्छन्— यो कुरा त कहिल्यै सुनेका थिएनौं, न कुनै शास्त्रहरूमा पढ्यौं, यो त अद्भुत कुरा छ !

अहिले तिमी बच्चाहरूको बुद्धिमा सारा चक्रको ज्ञान छ। यिनी धेरै जन्मको अन्त्यमा अहिले पतित आत्मा हुन्, जो सतोप्रधान थिए, उनै अब तमोप्रधान छन्, फेरि सतोप्रधान बन्नु छ। तिमी आत्माहरूलाई अब शिक्षा मिलिरहेको छ— आत्माले शरीरद्वारा सुन्छ, त्यसैले शरीर भुल्छ किनकि आत्माले सुन्छ नि। अवश्य हामी आत्माले ८४ जन्म लिएका छौं, ८४ माता-पिता अवश्य मिले। यो पनि हिसाब छ नि। बुद्धिमा आउँछ— ८४ जन्म लिन्छौं, फेरि कम्ती जन्म लिने पनि हुन्छन्। मिनीमम्, मेक्सीमम्को हिसाब हुन्छ नि। बाबा बसेर सम्झाउनु हुन्छ— शास्त्रहरूमा के-के लेखिदिएका छन्। तिम्रो लागि त फेरि पनि ८४ जन्म भन्दछन्, मेरो लागि त अनगिन्ती, अथाह जन्म भनिदिएका छन्। कण-कणमा जहाँ देखू, तिमी नै तिमी... कृष्ण नै कृष्ण छन्। मथुरा वृन्दावनमा भन्छन्— कृष्ण सर्वव्यापी हुनुहुन्छ। राधे पन्थवाला फेरि भन्दछन्— राधे नै राधे। भन्छन्— हामी राधा-स्वामी हौं। कृष्ण स्वामी फेरि अर्कै हुन्छन्। उनले राधेलाई मान्छन्, जहाँ देख्छु राधे नै राधे। तिमी पनि राधे, म पनि राधे।

बाबा बसेर सम्झाउनु हुन्छ— वास्तवमा म गरिब निवाज हुँ। भारतवर्ष नै सबैभन्दा धनवान् थियो। अहिले सबैभन्दा गरिब बनेको छ। त्यसैले मलाई भारतमा नै आउनुपर्छ। यो बनिबनाउ ड्रामा हो, यसमा अलिकति पनि फरक हुन सक्दैन। यो विशाल ड्रामा हो। ड्रामामा जे शूट भयो, त्यो हुबहु

२०७३ भाद्र १४ मंगलबार ३०-०८-२०१६ ओम् शान्ति प्रातः मुरली “बापदादा” मधुबन दोहोरिन्छ । ड्रामाको बारेमा पनि थाहा हुनुपर्छ । ड्रामा मतलब नाटक । त्यो हुन्छ हृदको ड्रामा, यो हो बेहदको ड्रामा । यसको आदि-मध्य-अन्त्यलाई कसैले जान्दैन । गरिब निवाज निराकार भगवान्लाई नै मान्दछन्, कृष्णलाई होइन । कृष्ण त धनवान् सत्ययुगको राजकुमार बन्छन् । भगवान्को त आफ्नो शरीर छैन, उहाँ आएर तिमी बच्चाहरूलाई धनवान् बनाउनु हुन्छ । तिमीलाई राजयोगको शिक्षा दिनुहुन्छ । उनीहरू पनि पढाइबाट वकिल आदि बन्छन्, फेरि कमाई गर्छन् । बाबाले पनि तिमीलाई अहिले पढाउनु हुन्छ । तिमी भविष्यमा नरबाट नारायण बन्छौ । तिम्रो जन्म त हुन्छ नि । यस्तो त हुँदैन—स्वर्ग कुनै समुद्रबाट निकलेर आउँछ । कृष्णले पनि जन्म लिए नि । कंसपुरी आदि त त्यतिबेला थिएन । कृष्णको नाम कति गायन गरिन्छ । तर उनको पिताको नाम नै छैन । उनको पिता कहाँ हुन्छन् । अवश्य राजाको बच्चा हुनुपर्छ नि । वहाँ ठूलो राजाको घरमा जन्म हुन्छ । तर ती पतित राजा हुनाले उनको नाम कहाँ हुन्छ र । कृष्णको जन्म जब हुन्छ, त्यतिबेला थोरै पतितहरू पनि रहन्छन् । जब ती बिल्कुल समाप्त हुन्छन्, तब उनी गद्दीमा बस्छन्, आफ्नो राज्य लिन्छन्, तब नै उनीहरूको संवत् सुरु हुन्छ । लक्ष्मी-नारायणद्वारा नै संवत् सुरु हुन्छ । तिमीले पूरा हिसाब लेख्छौ । यिनको राज्य यति समय, फेरि यिनको यति समय, अनि मनुष्यले बुझ्नेछन्—यसरी त कल्पको आयु लामो हुन सक्दैन । ५ हजार वर्षको पूरा हिसाब छ । अच्छा ! मीठे-मीठे सिकीलधे बच्चाहरूप्रति माता-पिता बापदादाको याद-प्यार एवं गुडमर्निङ्ग । रूहानी बाबाको रूहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते । रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते ।

धारणाको लागि मुख्य सारः—

- १) रचयिता र रचनाको ज्ञान बुद्धिमा राखेर सतोप्रधान बन्ने पुरुषार्थ गर्नु छ । एकै चिन्ता राख्नु छ—मलाई सतोप्रधान अवश्य बन्नु छ ।
- २) यस बेहदको ड्रामालाई बुद्धिमा राखेर अपार खुशीमा रहनु छ, बाबा समान इज्जत पाउनको लागि पतितहरूलाई पावन बनाउने सेवा गर्नु छ ।

वरदानः— सबै आत्माहरूमाथि स्नेहको राज्य गर्ने विश्व राज्य अधिकारी भव

जो बच्चाहरूले वर्तमान समयमा सर्व आत्माहरूको दिलमा स्नेहको राज्य गर्छन्, उनैले भविष्यमा विश्व राज्यको अधिकार प्राप्त गर्छन् । अहिले कसैमाथि अर्डर चलाउनु हुँदैन । अहिलेबाट नै विश्व महाराजन बन्नु छैन । अहिले विश्व सेवाधारी बन्नु छ, स्नेह दिनु छ । हेर्नु छ—आफ्नो भविष्यको खातामा स्नेह कति जम्मा गरेको छु ? विश्व महाराजन बन्नको लागि केवल ज्ञान दाता बन्नु छैन, यसको लागि सबैलाई स्नेह अर्थात् सहयोग देऊ ।

स्लोगनः— जब थकावट अनुभव हुन्छ भने खुशीमा डान्स गर, यसबाट मूड चेन्ज हुन्छ ।